

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

3083
20.10.2006

Biroul permanent al Senatului
Bp 470, 26.10.2006

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție,
Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă intitulată Lege pentru modificarea și completarea Legii nr.49/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice*, inițiată de domnul senator Viorel Arion, aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal. (Bp. 470/2006).

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare *modificarea și completarea dispozițiilor Legii nr.49/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice*.

Principalele reglementări ale acestei inițiative legislative se referă la:

- modificarea **art. 5 alin. (2)** astfel încât administratorul drumului public sau, după caz, antreprenorul ori executantul lucrărilor să fie obligat să semnalizeze corespunzător, ***imediat***, orice obstacol aflat pe partea carosabilă, care stânjenește sau pune în pericol siguranța circulației și să ia toate măsurile de înlăturare a acestuia;
- abrogarea **art.11 alin.(2)** care prevede că *„la înmatriculare, proprietarii vehiculelor sau deținătorii mandatați ai acestora, cu excepția vehiculelor noi, trebuie să facă dovada certificării autenticității sau a identificării acestora de către autoritatea competentă, în condițiile legii, după caz, precum și atestarea faptului ca vehiculul nu este reclamat ca fiind furat din țară sau străinătate”*;
- abrogarea **art. 23 alin.(6) și (7)**, eliminându-se astfel dispozițiile care consacră dreptul unor polițiști de a fi atestați ca profesori de legislație sau instructori auto pentru pregătirea practică;
- abrogarea **art. 91⁵** referitor la reverificarea cunoașterii regulilor de circulație;
- abrogarea **art. 91⁶**, care stabilește răspunderea instructorului auto atestat, aflat în procesul de instruire practică a persoanelor pentru obținerea permisului de conducere și, respectiv, pe aceea a examinatorului aflat în timpul desfășurării probei practice a examenului pentru obținerea permisului de conducere.

II. Observații și propuneri

1. Inițiativa legislativă se referă la Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice în forma modificată și completată de Legea nr.49/2006 și nu în forma republicată, fapt de natură a genera dificultăți în interpretarea formei aplicabile. De asemenea, apreciem că ar fi fost necesară clarificarea momentului intrării în vigoare a modificărilor și completărilor propuse, în caz contrar existând riscul neînțelegerii exacte a datei la care soluțiile propuse ar urma să se aplice.

2. Apreciem că nu este oportună modificarea, în sensul propus de inițiator, a **alin.(2) al art. 5** din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002, întrucât între momentul anunțării administratorului drumului public cu privire la existența, pe partea carosabilă, a unui obstacol și acela al înlăturării obstacolului respectiv, există, în mod normal, un interval care nu poate fi definit prin termenul „*imediat*”.

3. Cu privire la propunerea de abrogare a prevederilor **art.11 alin.(2)**, precizăm că acest articol din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 a fost modificat și completat în luna septembrie 2006 prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2006, asigurându-se astfel, îndeplinirea angajamentelor asumate de România în vederea integrării în Uniunea Europeană, respectiv transpunerea în legislația românească a documentelor comunitare din domeniul transporturilor (inclusiv în ceea ce privește permisul de conducere și documentele de înmatriculare ale vehiculului), context în care apreciem că materializarea dezideratului exprimat de inițiator nu se justifică.

4. În ceea ce privește propunerea referitoare la abrogarea dispozițiilor care consacră dreptul unor polițiști de a fi atestați ca profesori de legislație sau instructori auto pentru pregătirea practică, facem precizarea că textul actual al **alin. (6) și (7) ale art. 23** din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 a fost elaborat și adoptat cu luarea în considerare a necesității valorificării experienței practice a lucrătorilor specializați în domeniul rutier, context în care nu este justificată abrogarea dispozițiilor de referință. Apreciam că pregătirea superioară în specialitatea „*Poliție Rutieră*” (ce se regăsește ca profil distinct de studiu în cadrul Academiei de Poliție „Al. I. Cuza” și în școlile prin care se formează agenți de poliție rutieră), precum și condiționarea existenței a minimum 10 ani neîntreruși în experiența practică, sunt argumente de natură a conferi legitimitate normelor de referință.

5. Cu privire la propunerea de abrogare a dispozițiilor **art.88 și 88¹** (art.96 și 97 din forma republicată), precizăm că soluția propusă de inițiator nu poate fi susținută, întrucât materializarea acesteia (care ar echivala cu imposibilitatea aplicării sancțiunilor contravenționale complementare, precum și a măsurilor tehnico-administrative) ar produce dificultăți majore în procesul de aplicare a Ordonanței de

urgență a Guvernului nr.195/2002. În acest sens, menționăm cu titlu de exemplu, că anularea permisului de conducere (una dintre măsurile tehnico-administrative care se propune a fi abrogată), măsură consacrată în legislația tuturor statelor semnatare ale *Convenției asupra circulației rutiere, încheiată la Viena în 1968* și ratificată de România prin Decretul nr.318/1980, este obligatorie în cazul rămânerii definitive și irevocabile a unei hotărâri judecătorești de condamnare pentru săvârșirea unei infracțiuni la regimul circulației ori pentru cauzarea decesului / rănirii unei persoane, ca urmare a încălcării, de către un conducător de autovehicule, a unei reguli de circulație.

6. În ceea ce privește propunerea de abrogare a **art. 91⁵**, referitor la verificarea cunoașterii regulilor de circulație de către conducătorul de autovehicul sau tramvai care a încălcat anumite dispoziții ale legii, și, respectiv, la prelungirea, în cazul nepromovării testului de cunoaștere a regulilor de circulație, până la promovarea textului în discuție, a perioadei de suspendare a exercitării dreptului de a conduce un autovehicul, precizăm faptul că se impune menținerea soluțiilor de referință în legislația rutieră națională, având în vedere necesitatea armonizării normelor juridice interne cu legislația comunitară privind siguranța circulației pe drumurile publice. În context, evidențiem faptul că textul **art. 91⁵** (în fapt, art. 106 din forma republicată) reprezintă doar o primă etapă de aplicare a soluțiilor menite să contribuie la siguranța circulației, iar stabilirea, în forma de referință, a măsurilor în discuție, a avut la bază concluziile rezultate în urma efectuării unui studiu asupra fenomenului rutier autohton (date de natură să releve faptul că majoritatea situațiilor de încălcare a legislației rutiere sunt generate de necunoașterea, în mod corespunzător, a regulilor de circulație).

7. În legătură cu propunerea de abrogare a **art. 91⁶** (actualul art. 107), care stabilește răspunderea instructorului auto atestat, aflat în procesul de instruire practică a persoanelor pentru obținerea permisului de conducere și, respectiv, pe aceea a examinatorului aflat în timpul desfășurării probei practice a examenului pentru obținerea permisului de conducere, în considerarea faptului că persoana instruită / examinată nu are formate aptitudinile practice și teoretice necesare pentru conducerea unui autovehicul pe drumurile publice cu respectarea întocmai a regulilor de circulație, apreciem că soluția propusă de inițiator nu este fundamentată, materializarea acesteia echivalând practic cu

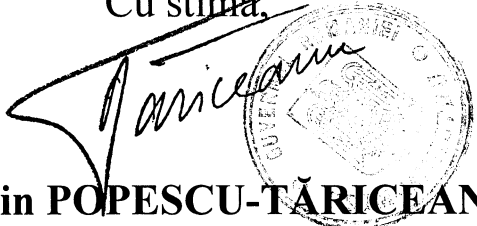
necunoașterea faptului că procesul de instruire / examinare în vederea obținerii permisului de conducere se poate derula cu încălcarea legii, fără ca un astfel de comportament să fie sancționat.

8. Referitor la **pct. 6** din propunerea legislativă, având în vedere faptul că textul actual, în ansamblul său, reprezintă transpunerea obligațiilor României în calitate de parte semnatară a *Convenției europene cu privire la efectele internaționale ale interzicerii exercitării dreptului de a conduce un vehicul cu motor, adoptată la Bruxelles la 3 iunie 1976*, ratificată de România prin Legea nr.126/1997, apreciem că nu se impune modificarea, în sensul propus de inițiator, a **alin. (1) al art. 102** (actualul art. 115) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele prezentate, **Guvernul nu susține adoptarea propunerii legislative.**

Cu stimă,

Călin POPESCU-TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**
Președintele Senatului